

بررسی کیفیت زندگی و عوامل مرتبط با آن در بیماران مبتلا به تومور مغزی

امیر پاکپور حاجی آقا^{۱*}، میرسعید یکانی نژاد^۲، علی رضا خوشنویسان^۳، مهدی نیکوبخت^۴، اعظم مردانی^۵، شهاب کمالی اردکانی^۶

- (۱) گروه بهداشت عمومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
- (۲) گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران
- (۳) گروه جراحی مغز و اعصاب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
- (۴) گروه جراحی مغز و اعصاب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
- (۵) مرکز تحقیقات ترمیم ضایعات مغزی و نخاعی، مجتمع بیمارستانی امام خمینی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

تاریخ دریافت ۹۱/۹/۲۴

تاریخ پذیرش ۹۲/۱/۱۹

چکیده

مقدمه: میزان بروز تومورهای مغزی ۱۸ در هر صد هزار نفر می باشد. سنجش کیفیت زندگی مرتبط با سلامت در بیماران مبتلا به تومور مغزی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. هدف مطالعه حاضر بررسی کیفیت زندگی بیماران مبتلا به تومور مغزی و شناخت عوامل تاثیر گذار بر آن بود.

مواد و روش ها: در این پژوهش توصیفی-تحلیلی ۱۹۴ بیمار مبتلا به تومور مغزی از بیمارستان شریعتی تهران بر اساس نمونه گیری آسان انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. بیماران واجد شرایط پس از آگاهی از مطالعه و اهداف آن، پرسش نامه ای که شامل سوالات دموگرافیک، متغیرهای بالینی، ابزار عمومی کیفیت زندگی سرطان (EORTC QLQ-C30) و ابزار اختصاصی کیفیت زندگی سرطان مغز (QLQ-BN20) را تکمیل نمودند. عملکرد بیمار توسط شاخص وضعیت عملکردی کارنوفسکی (Karnofsky Performance Status)، و نیز وضعیت دمانس بیمار با معاینه مختصر وضعیت شناختی (Mini-Mental State Examination MMSE) مورد سنجش قرار گرفت. داده ها بر اساس آزمون رگرسیون چند متغیره خطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته های پژوهش: میانگین سنی بیماران شرکت کننده ۴۲/۰۵ سال بود. اغلب بیماران مرد (۵۳ درصد) و متاهل (۶۶ درصد) بودند. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که افزایش سن ($P < 0.001$)، زن بودن، سطح تحصیلات پایین تر ($P < 0.001$) و داشتن درمان های حمایتی مرکب (رادیوشیمی درمانی) ($P < 0.05$) به عنوان عوامل خطر کیفیت زندگی در این بیماران می باشند. از طرف دیگر جراحی کلی، نمره بالاتر در وضعیت شناختی و شاخص عملکردی با کیفیت زندگی عمومی بالاتر بیماران همراه بود. این نتایج برای هر دو ابزار عمومی و اختصاصی کیفیت زندگی قابل تعمیم بود. با این حال، متغیرهای دموگرافیک و بالینی میزان بیشتری از تغییرات ابزار اختصاصی کیفیت زندگی را پیشگویی کردند.

بحث و نتیجه گیری: مطالعه حاضر، کیفیت زندگی پایین در بیماران مبتلا به تومور مغزی را در تمامی ابعاد عمومی و اختصاصی بیماری نشان داد. نتایج مطالعه حاضر بیانگر لزوم مداخلات جدی در روش های درمانی، توان بخشی، مددکاری اجتماعی، کمک های مالی و فراهم نمودن تسهیلات بیش تر جهت کمک رسانی به این بیماران است.

واژه های کلیدی: کیفیت زندگی، تومور مغزی، سرطان

* نویسنده مسئول: گروه بهداشت عمومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین